

ת"פ (קרית גת) 2035-06-22 - מדינת ישראל נ' אליהו אלישע

ת"פ (קרית-גת) 2035-06-22 - מדינת ישראל נ' אליהו אלישע/שלום קרית-גת

ת"פ (קרית-גת) 2035-06-22

מדינת ישראל

נגד

אליהו אלישע

בית משפט השלום בקרית-גת

[20.07.2025]

כבוד השופט רפאל ימיני

גזר דין

א. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן-הפקודה) וכן החזקת סכין או אגרופן שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן-החוק).
ב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.01.22 בסמוך לשעה 11:50, החזיק הנאשם בביתו באשדוד סמים שונים במשקלים שונים על פי הפירוט הבא: סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 85 גר' נטו; סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 50 גר' נטו; סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.8 גר' נטו שהחזיק על גופו. את הסמים החזיק שלא לצריכתו העצמית.

ג. כמו-כן, באותו מועד החזיק הנאשם בסמוך לביתו אך מחוצה לו, בסכין מבלי שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש.

תסקירי שירות המבחן

א. בעניינו של הנאשם ניתנו 5 תסקירים. בתסקיר הראשון, שניתן ביום 17/10/23, בו תוארו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם, שמפאת צנעת הפרט לא יפורטו. בקצירת האומר, מדובר בנאשם כבן 36, גרוש ואב לילד בן 8 המתקיים מדמי אבטלה וחי בבית הוריו. נסיבות חייו הלא פשוטות, ביחוד על רקע אורח חייו של אביו, לא אפשרו לו לגדול בסביבה נורמטיבית והוא הוצא מגיל צעיר למסגרות חוץ ביתיות. בשל כך ובשל קשיים נוספים שפורטו, הנאשם התחבר לקבוצות שוליים והחל להשתמש בסמים מגיל צעיר. שירות המבחן ביקש דחייה בשל ההתרשמות כי קיימת נזקקות טיפולית, לנסות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

ב. בתסקיר השני, שניתן ביום 06/03/24, נאמר שהנאשם החל בהליך טיפולי במסגרת המרכז להתמכרויות. באותה עת, הנאשם הגיע לפגישות ומסר דגימות שתן נקיות על אף שהיה קושי בהתחלה לגייס אותו לטיפול. על כן התבקשה דחייה כדי לבסס את התהליך הטיפולי.

ג. בתסקיר השלישי, שניתן ביום 13/05/24, נאמר כי על פי דיווחים מהמרכז לטיפול בהתמכרויות, עולה שיש קושי בשיתוף הפעולה עם הנאשם, שהתקשה לשתף מעולמו הפנימי אך גם התקשה להגיע למפגשים ברציפות וזאת למרות ההזדמנויות שנתנו לו. כך ששירות המבחן הגיע למסקנה כי קיימת חוסר פניות מצידו להליך טיפולי ועל כן חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הטיפולית.

ד. לאחר שהתקיים דיון בעניינו ובו לכאורה נתן הנאשם הסבר לחוסר שיתוף הפעולה, נעשה ניסיון נוסף מצד בית המשפט לשלוח אותו שוב לשירות המבחן. התסקיר הרביעי שהתקבל בעניינו היה ביום 30/07/24. מהתסקיר עולה כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול אך הוא התקשה לשתף פעולה ולהגיע ברציפות למפגשים וזאת בשל מחויבותו לעבודה. עוד עלה כי הנאשם לא הרגיש צורך בטיפול דרך שירות המבחן, כי לטעמו הוא מקבל מענה בקבוצה חיצונית למכורים נקיים אליה הוא פונה בשעת הצורך. על כן, התקבלה החלטה בוועדה שהתכנסה בעניינו, החלטה שהתקבלה בתיאום עמו, כי הוא יסיים את הטיפול במרכז. בשל כך לא היה באפשרות השירות לגבש המלצה בעניינו ועל כן ביקשו שבית המשפט יגזור את דינו ללא מעורבות השירות.

ה. בדיון בעניינו שהתקיים ביום 08/12/24, שוב ביקש הנאשם הזדמנות נוספת לקבלת תסקיר בעניינו, כשהוא ובא כוחו, מנמקים זאת בכך שמדובר במי שהוא נקי מסמים בשל טיפול שעבר ב-N.A. במשך שנתיים. הנאשם נשלח שוב לשירות המבחן וכן גם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ו. תסקיר זה האחרון, שניתן ביום 02/03/25, היה שונה מקודמיו. תואר בו שיתוף פעולה טוב וחיובי מצד הנאשם, שלא רק שהגיע לכל המפגשים אלא אף השתתף באופן פעיל, למרות המשקעים מהפעמים הקודמות. ניכר היה כי הנאשם מתאמץ לשנות את דפוסיו שהובילו אותו לשימוש בסמים. שירות המבחן, בהמלצתו כתב כי ניכר שגורמי הטיפול מהווים עבורו גורמי תמיכה, שהנאשם מסר דגימות שתן נקיות והתמיד בטיפול וכן שגילה יציבות בעבודה בתחום השיפוצים ושיפוצים לניהול אורח חיים נורמטיבי.

ז. לכן באו בהמלצה להימנע מהשתתפות עונש של עבודות שירות, שיקטעו את הרצף התעסוקתי של הנאשם ויקשו עליו לעמוד במילוי חובותיו כמפרנס וכמשלם מזונות. חלף זאת המליצו כי הנאשם ימשיך את הטיפול במסגרת המרכז להתמכרויות במסגרת זו מבחן לשנה בפיקוחם ושיטל עליו 340 שעות של"צ.

טענות הצדדים

ח. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בנאשם יליד 1987 שלחובתו רישום פלילי שנותן את הדין על שתי עבירות של החזקת סמים שונים של קנביס וקוקאין ושל החזקת סכין מחוץ לביתו. לעניין הסמים הציגה פסיקה ממנה ביקשה ללמוד על ענישה של מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וכן לעניין החזקת הסכין הציגה פסיקה ממנה ניתן ללמוד על ענישה של מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ט. ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טענה כי אמנם הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. אך יחד עם זאת, קיים בעניינו עבר קודם של שתי הרשעות. כמו כן הפנתה לתסקירים שניתנו בעניינו וטענה כי הנאשם אינו פנוי להליך טיפולי על אף ניסיונות לגייס אותו לשם כך. עוד טענה כי שירות המבחן העריך כי קיים סיכון לביצוע התנהגות עוברת חוק. הערכה זו לא השתנתה גם בתסקיר האחרון על אף שילובו של הנאשם בטיפול קצר של חודשיים. בשל כך לא הייתה המאשימה שותפה להמלצות העונשיות של שירות המבחן שכן, לטעמה, לא היה הליך שיקומי משמעותי המצדיק סטייה ממתחמי הענישה בשל שיקולי שיקום.

י. סיכומו של דבר, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לענישה אותה דרשה להטיל על הנאשם היא הגבילה את עצמה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות.

יא.מנגד, ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם אחד וכן לאמץ את המלצות שירות המבחן. טען כי אמנם החזקת סמים יש בה פגיעה בערכים חברתיים מוגנים אולם, לסוג הסם ישנה חשיבות מכרעת, שכן בשנים האחרונות ישנו שינוי בכל הנוגע להחזקת סם מסוג קנביס, שעד 17 גר' מדובר בעבירה מנהלית ולא פלילית. עוד ביקש לטעון כי הנסיבות בהן נמצאו הסמים מאשרים כי המדובר לצריכה עצמית. ביחס להחזקת הסכין טען, לא מדובר בסכין נמצאה על גופו או על רכבו אלא בחצרו בחוץ, כך שהסיכון הקיים להשתמש בה לצורך תקיפה, הוא נמוך.

יב. לטעמו של ב"כ הנאשם, הנאשם עבר הליך שיקומי על אף הקשיים שהיו בדרך. מאז, במשך שנה וחצי הוא אינו משתמש בסמים. הפנה לנסיבות חייו כפי שמתקפים בתסקיר שירות המבחן. עוד טען, כי אמנם לנאשם עבר פלילי, אך מדובר בעבר ישן, מלפני כשבע שנים ועומד בפני התיישנות. וכן שמדובר באבא לילד בן 9 שהינו המפרנס היחיד. כך שבסופו של יום, אפשר לומר כי הנאשם לקח אחריות וכעת מבוקש שלא לקטוע את הדרך המשמעותית שעשה, ע"י שליחתו למאסר, גם אם בעבודות שירות, אלא להסתפק בצו המבחן והשל"צ.

כמו-כן, הפנה לפסיקה תומכת ואבחן את הפסיקה אותה הגישה המאשימה.

יג. הנאשם עצמו טען, כי לא היה לו זמן מאז יום 07.10.23 להוכיח את עצמו. היום הוא נקי כמעט 3 שנים. הוא עבר טיפול ואף שלח את אחיו שהיה באירועי הנובה לטיפול.

דיון ומסקנות

יד. ראשית, בהתאם לסעיף 40יג לחוק העונשין כאשר מדובר בריבוי עבירות, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים [ראו בעניין זה ע"פ 8641/12 סעד נגד מדינת ישראל, (05.08.2013)]. טו.המונח "אירוע" המצוי בסעיף 40יג לחוק העונשין, קיבל בפסיקה פירוש רחב יותר מהמונח "מעשה" הקבוע בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכי באופן עקרוני "אירוע" אחד יכול לכלול גם "מספר מעשים" [ע"פ 1605/13 פלוני נגד מדינת ישראל, (27.08.2014); ע"פ 3164/14 גיא פן נגד מדינת ישראל, (29.06.2015)].

בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014) נקבע כי:

"בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

טז. לפיכך, בבואי לקבוע את מתחם הענישה הראוי אומר, כי אמנם, מדובר בשתי עבירות החזקה שונות, האחת של סמים והשנייה של סכין, אולם במהותו מדובר באירוע אחד בזמן ובמקום, משום ששני הממצאים הללו נמצאו במקום בו נערך החיפוש. על כן, נכון יותר יהיה לקבוע מתחם אחד לשתי העבירות ולא מתחמים נפרדים לכל עבירה ועבירה. יז. על פי תיקון 113 לחוק, בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם, בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, המתחם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות שאינם חלק מביצוע העבירה.

יח. נתתי דעתי לאופי העבירות ולחומרתן. בעבירות האמורות במקרה דנן, הפגיעה היא בערכים המוגנים של שמירה על שלומם וביטחונם של הציבור מפני עבירות אלימות אפשריות ובריאותו מפני עבירות סמים. הצורך לשרש את תופעת הסכינאות הפושה ברחובותינו ובמרחבים הציבוריים שיש בה כדי להפר את שלוותם של אזרחי המדינה ופגיעה חמורה בתחושת המוגנות שלהם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

יט. נסיבות ביצוע העבירה, לענין הסמים מדובר בשילוב של שני סוגי סמים, קלים וקשים. אמנם, מדובר בכמויות שהינן על פי הפקודה מעבר לשימוש עצמי אך עדיין לא מדובר בכמויות גדולות. לענין הסכין נתתי דעתי כי הסכין אמנם לא נמצאה בבית עצמו אך עדיין, נמצאה בתחום חציריו, עובדה שיש בה להפחית מעט בחומרת המעשה להבדיל ממי שלמשל שנושא את הסכין על גופו או אף ברכבו.

מדיניות הענישה

כ. באשר למתחמי הענישה לעניין העבירה של החזקת סכין אפנה לפסיקה המניחה תשתית ראויה לקביעת מתחם שברף התחתון הינו ענישה צופה פני עתיד, היינו מאסר על תנאי וברף העליון מאסר של שנים עשר חודשים. ורק לשם ההמחשה אפנה לאמור. כך למשל בפסק הדין בע"פ 42613-01-16 איאד איברהים נ' מדינת ישראל (6.6.2016), שם דובר על החזקת סכין ברכב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי. התוצאה בערעור לא שונתה; בת"פ 57163-03-17 מדינת ישראל נ' דן אברהם פור (10.10.18), החזקת סכין ברכב. נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ונגזרו על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 עבירות קודמות (אחת ממין העניין) 6 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 180 שעות; בת"פ 33017-01-21 מדינת ישראל נ' אריאל פרידמן (30.10.22), גם שם דובר על החזקת סכין בתיק ברכבו. בית משפט שלום קבע מתחם עונש הנע בין חודש מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בשל שיקולי שיקום בית המשפט חרג המתחם וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים; בת"פ 29414-02-20 מדינת ישראל נ' יעקב אמסלם (31.01.23), שם דובר על החזקת סכין בתא כפפות ברכב. נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם נעדר עבר פלילי 3 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. ערעור ובר"ע על הכרעת הדין נדחו. הפסיקה שנסקרה יש בה מרכיב לחומרא, בכך שההחזקה נעשתה ברכב או בתיק. אולם, במקרה דנן, כאמור, הסכין נמצאה בתחומי חצרו של הנאשם ובכך יש צד לקולא, בהתייחס לאפשרות השימוש בה במקרה של התנהגות אלימה או קטטה והסלמת האירוע. כא. ובאשר למתחם הענישה בעבירת החזקת הסמים, ככלל ישנו שוני בין סוגי העבירות, כאשר מדובר בעבירה של סחר או גידול קיימת נטייה להחמיר את הענישה, דבר שבא לידי ביטוי, מטבע הדברים גם בקביעת המתחמים שהרף התחתון הינו מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. אולם כשאר מדובר בעבירות של החזקה, בין אם לצריכה עצמית ובין אם לאו, יכולים להיות מתחמים נמוכים יותר המתחילים מענישה הצופה פני עתיד, אך ברי, כי זה תלוי בנסיבות ביצוע העבירה, הכמות שהוחזקה ועוד.

כב. כך ניתן למצוא בת"פ 14998-09-16 (קרית שמונה) מדינת ישראל נ' כהן (16.03.2017), שם דובר על עבירות של החזקה לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית וכן עבירת הספקה, החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.7837 גרם, 0.4213 גרם סם מסוכן מסוג MDMA-2.08 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר; ת"פ (ראשל"צ) 20028-06-16 מדינת ישראל נ' לירן אברהם (26.11.2017), שם דובר על עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, 2.689 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל; תפ (י-ם) 68523-01-18 מדינת ישראל נ' בן יעקב גדעון ארזי (18.09.2019), שם דובר על עבירה של החזרת סם שלא לצריכה עצמית 100 גר' חשיש. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (נצ') 20403-02-20 מדינת ישראל נ' חנא יפרח (23.09.2020), שם דובר על עבירות של גידול סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, סם מסוג חשיש וקנאביס במשקל 7.13 גר' ושתיל קנאביס במשקל 5.41 גר'. בית המשפט קבע מתחם שנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות.

כג. אמנם, ישנן פסיקות אחרות בהן בתי המשפט קבעו מתחמים מחמירים יותר המתחילים ממספר חודשי מאסר, אולם לטעמי, הפסיקה האמורה היא זו המדויקת והמשקפת אל נכונה את נסיבות המעשה שבפנינו, כשמדובר בעבירות של החזקת סם בלבד. עוד אוסיף, כי אכן הנאשם הורשע בעברות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, אולם יש מקום להוסיף, כי הרשעתו בעבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית, היא על בסיס החזקה הקיימת בפקודה, שמקורה בכמות הסם שהחזיק. אולם, למעשה נסיבות ההחזקה כמו גם נסיבות חייו של הנאשם שפורטו בתסקיר, יכולים להביא למסקנה כי מדובר למעשה בהחזקה לשימושו עצמי. הנפקות, היא כמובן למידת האשם ומשכך גם לעונש שיש להטיל.

כד. על אף שהסכנות הטמונות לפרט ולחברה מהסמים ככלל, הינן חמורות ואין צורך להכביר על כך במילים, עדיין ישנה חומרה נוספת כאשר אדם מפיץ או סוחר בסם או אף מחזיק אותו בנסיבות המראות כי מטרתו היא, לצורך העברת הסמים לשימוש אחרים. בשונה מכך, אם הנסיבות מלמדות כי ההחזקה הייתה לשימוש עצמי, כאמור. בעניין זה אפנה לדברים הנכוחים שאמר בית המשפט בת"פ (י-ם) 7414-01-15 מדינת ישראל נ' ניסים שגב (26.02.2017) עמ' 5 פסקה רביעית ואילך.

כה. אשר על כן, קובע כי המתחם האחד של שתי העבירות, החזקת הסכין והחזקת הסם, ינוע בין מאסר על תנאי בחלקו התחתון של המתחם לבין שנת מאסר בפועל בחלקו העליון.

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

כו. כאמור, בגזירת העונש יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק. במסגרת זו, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי. כמו כן, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. עברו הלא מכביד והעובדה כי לא ביצע עבירות נוספות מאז. כז. כאמור לעיל, הנאשם נשלח לשירות המבחן על מנת לבחון את האפשרויות הטיפוליות בעניינו. בתחילת הדרך הנאשם לא שיתף פעולה אולם בפעם האחרונה, לאחר שבית המשפט נתן לו הזדמנות נוספת, לבקשתו, הנאשם אחז בהזדמנות זו בשתי ידי ושיתף פעולה כך שהתסקיר האחרון בעניינו, היה שונה מקודמיו ואף המליץ שלא להטיל מאסר בעבודות שירות לא כל שכן, בפועל על מנת לשמור על היציבות התעסוקתית אליה הגיע הנאשם, עם ענישה חינוכית של של"צ.

כח. מן המפורסמות, שהליך טיפולי-שיקומי אינו מסומן בקו ישר של הצלחה. ההתמודדות של נאשם במטרה לעבור מהמקום בו הוא נמצא לדרך המלך הנורמטיבית, אינה קלה ויודעת עליות אך גם מורדות. לכן, גם אם בתחילת הדרך או באמצעיתה ישנו רפיון או חוסר שיתוף פעולה, אין הכרח להסיק כי לא היה הליך שיקומי מוצלח. אולם מאידך, כשנאשם עובר בסופו של דבר, הליך טיפולי עם המלצה עונשית שיקומית, כהגדרתה "היבשה" ועם הרבה "דחיפה מאחור" של כלל הגורמים, לא תמיד הדבר יחייב סטייה ממתחם הענישה כפי שמאפשר סעיף 40ד(א) לחוק. שכן, לטעמי, המינוח שבו השתמש המחוקק "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" אינו תיאור מצב גרידא, אלא טומן בחובו את שיקוף ההנעה הפנימית האמתית של הנאשם לשיקום שאינה תלויה בדבר - העונש שיוטל עליו.

כט. משום כך, על אף האמור בתסקיר האחרון והלשון החיובית בה נקט שירות המבחן בתיאורו את התנהלותו של הנאשם, לא שוכנעתי כי אכן מדובר בשינוי שמקורו בהנעה הפנימית של הנאשם ושאכן גמלה בליבו ההחלטה לשינוי מהותי. האילוצים שליוו אותו ושעומדים ביסוד המלצת שירות המבחן, עדיין קיימים. ובעניין זה, מקובלים עלי דבריה של ב"כ המאשימה כי הטיפול שעבר הנאשם במשך החודשים שהיה בטיפול, לא ניתן להגדיר אותם כתקופת טיפול משמעותית. ואכן הסיכון, עליו הצביע שירות המבחן בתסקירים האחרים, עדיין קיים. ל. לסיכום, מחד, אינני סבור כי ניתן לומר שמדובר בהליך שיקומי משמעותי כזה המאפשר סטייה מהמתחם. מאידך, גם אם אין באמור סתירה להמלצה העונשית של שירות המבחן לאור המתחם שקבעתי המתחיל בענישה צופה פני עתיד, עדיין קיימת נפקות לקביעת העונש בתוך המתחם.

סוף דבר

לא. ברור הוא, כי בסופו של דבר, לולא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן, היה מקום להשית עליו ענישה ברף העליון של השליש התחתון, אולם, לעת הזו ועל מנת לחזק את הנאשם במקום ההתחלתי, בו הוא מצוי עתה, אשית על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם וברוח המלצת שירות המבחן כדלקמן:

1. מטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור על העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
 2. מטיל צו של"צ בהיקף של 340 שעות, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן במסגרת בית תמחוי "חסדי איילה" בתפקיד עובד כללי. שירות המבחן יודיע לבית המשפט בסיום ריצוי עבודת השל"צ.
 3. מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום.
- הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ או לא יעמוד בצו המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם ולשוב ולגזור את דינו מחדש.

4. קנס בסך 1,500 ₪, שישולם ב-3 תשלומים שווים החל מיום 01.08.25 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *052-5555555; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.
 5. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"פ-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור על העבירה בה הורשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 2,000 ₪.
- זכות ערעור לבית משפט המחוזי כדין תוך 45 יום.
- המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.
- מוצגים בתיק, להשמדה.
- ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, במעמד הצדדים.